

Ramzes – Sin luči

Ramzes je deček, ki se pri svojih štirinajstih letih, ko postane mož, prvič sreča s svojim očetom, faraonom Setijem. Ta ga je že ob prvem srečanju postavil pred preizkušnjo pri kateri je moral pokazati, kako pogumen je. A kot mu je oče povedal, pogum za faraona ni dovolj... V tistem trenutku se je v Ramzesu prebudilo vprašanje in s tem nekakšno upanje, da ga namerava Seti izbrati za prestolonaslednika, čeprav naj bi od vsega začetka to postal Ramzesov starejši brat Šenar.

Ramzes je skupaj s sošolci in prijatelji Mojzesom, Amenijem, Setavom in Ašo končal šolanje, vendar pa le njemu od vseh Seti ni dodelil nobene službe, medtem ko so vsi ostali dobili delovno mesto na visokem položaju. Poleg tega si je Šenar začel prizadevati, da bi Ramzesa čim bolj oddaljil od očeta in Memfisa, da bi se znebil glavne ovire na poti do prestola. Ramzesovo življenje pa se je še bolj zapletlo, ko je na neki zabavi spoznal lepo Izet, za katero se je zavzel tudi Šenar.

Nekega dne je Ramzes po naključju srečal Amenija, nekdanjega sošolca, ki je bil po krivici kaznovan, da dela kot vajenec v konjušnici, kar pa bi ga lahko zaradi prevelikih telesnih naporov zanj do konca izčrpalo. Ramzes se je zato po materinem predlogu odločil, da sodeluje na tekmovanju za kraljevega pisarja, saj bi tako lahko izbral Amenija za svojega tajnika ter ga rešil muk – in uspelo mu je. Za zmago je bil nagrajen z lovom v puščavi, na katerem pa ga je možki, s katerim je lovil, hotel ubiti. Začela se je preiskava zarote, pri čemer je sodelovala tudi sama kraljica, Ramzesova mati Tuja, hkrati pa je vodila tudi raziskavo ponarejenih ploščic tuša, ki jih je na dvoru odkril Ameni. Že drugi poskus umora Ramzesa se je zgodil pri rudnikih turkiza, kamor ga je s seboj vzel oče, tretji v kamnolomu in četrti v puščavi pri iskanju izginulih zlatokopov. Skupaj sta oče in sin kasneje odpotovala tudi k Nilovi delti, v Dolino kraljev in Tanis. Na potovanjih ga je Seti postavljal pred razne preizkušnje, seznanjal ga je z življenjem v Egiptu in svojimi predniki kralji v templjih. Ramzes ni več vedel, ali ga s tem oče Seti pripravlja za mesto prestolonaslednika, ali ga želi odvrniti od njega. Vse je postalo jasno, ko je Seti stopil pred egiptovsko ljudstvo in za prestolonaslednika izbral – Ramzesa. Ramzes se je poročil z Nefertari, ki jo je spoznal v haremu Mer-Ur, Izet pa je Ramzesu rodila prvega sina.

Končno so tudi odkrili, kdo je ponarejeval ploščice črnila – nekdanji Ramzesov učitelj in mož njegove sestre Boleste, Sari.

In kot da upori Nubijcev, napadi morskih razbojnikov ter zaostreni odnosi med Egipčani in Hetiti ne bi bili dovolj, je Šenar pripravljal še nevarnejši napad, ki ga ni nihče pričakoval. Napad ob pomoči obiskovalcev – Špartancev, ki se med tem že vključili v egipčansko življenje in si pridobili zaupanje Egipčanov.

Po Setijevi smrti je imel Šenar, ki si je pred tem že zbral zaveznike (na svojo stran je pridobil tudi Ašo in celo Izet) priložnost, da izvede svoj načrt in strmoglavi Ramzesa, Sina luči.

Iz knjige *Ramzes: Sin luči* izvemo marsikaj o življenju Egipčanov v času, ko je bil Egipt skoraj na vrhuncu svojega razvoja. Še največ izvemo o življenju najvišjih slojev – od tega kako so se oblačili, kakšne navade so imeli so udeleževanja zabav in praznovanj. Glede zarot in spletk si pa je pisatelj po mojem moral dati precej svobode, da je lahko opisal dogajanje na kraljevem dvoru. V zgodbi bi bilo lahko mogoče prikazano več iz življenja najrevnejših slojev, Judov,... Na vsak način pa so opisi zgodovinsko zelo natančni in ne predstavljam si, kako bi drugače pisatelj bralcu na najlažji način in čim bolj natančno predstavil vse to, kar mu je uspelo v tem romanu. V knjigi je Ramzesovo življenje opisano kot zelo pestro, polno dogodkov, za katere pa se mi zdi, da se včasih dogajajo prehitro, da zgodba ponekod preskakuje z enega dogajanja na drugega prehitro, opisi dogodkov pa so vsake toliko časa pomanjkljivi in nenatančni, le redko pa celo ne povsem razumljivi. Zanima me, kako bi

zgodbo občutil ob branju, če ne bi poznal razpleta – iz zgodovine sem namreč ves čas vedel, da je faraon postal Ramzes in ne Šenar. Zdi se mi tudi, da bi moral avtor bralce pustiti dalj časa v napetosti glede nekaterih razpletov.

Moti me, da avtor piše, o čem razmišljajo tudi druge osebe in ne le, kaj Ramzes – lahko bi ustvaril še večjo napetost in nas tako še bolj pritegnil k branju.

Drugače pa mi je zelo všeč, saj je dogajanje nepredvidljivo za razliko od nekaterih zgodb.

Najbolj zanimiv del se mi je zdel prihod Grkov, od katerega naprej je zgodba postajala vse boljša in zanimivejša, medtem ko je bila na začetku nekoliko dolgočasna.

Pri branju pa sem nekaj opazil: Malo čudno se mi zdi, da bi se Špartanci iz Troje prišli na poti domov odpočit v Egipt – saj je Egipt dvakrat dlje od Troje kot Šparta in ne vem zakaj bi prepotovali dvakrat daljšo pot do Egipta kot sicer.

Druga zanimiva stvar pa je, da z Grki pride v egiptovsko deželo tudi pesnik Homer, ki naj bi (če je sploh živel) živel v 8. stol. pr. n. št., Ramzes pa v 14. oz. 13. stoletju pr. n. št.

Izet – tudi Šenar zavzame; Izet ali Nefertari? Izet se obrne proti Ramzesu
zarota – naj bi Ramzes postal nasilen,...

ploščice črnila

preizkušnje –

upanje, da postane faraon

učenje od Setija

Seti, Tuja, Ramzes, Šenar, Bolesta, Izet, Nefertari, Ameni, Aša, Mojzes, Setav, zarotniki